IV.4.7.

Depășiri pentru operații cu reprezentări în virgulă fixă

Trecerea la reprezentări mai lungi

- Adăugare de cifre nesemnificative *la partea întreagă*
- Ce înseamnă cifră nesemnificativă?
 - A+S: zerouri imediat după cifra semn

```
» Val_{A+S}^{8,0}(00110011) = 51

» Val_{A+S}^{16,0}(000000000110011) = 51

» Val_{A+S}^{8,0}(10110011) = -51

» Val_{A+S}^{16,0}(100000000110011) = -51
```

• C₁, C₂: repetări ale cifrei semn imediat după ea

```
 \begin{aligned} & \text{Val}_{\text{C2}}^{8,0}(0110011) = 51 = \text{Val}_{\text{C2}}^{16,0}(000000000110011) \\ & \text{Val}_{\text{C2}}^{8,0}(10110011) = -77 \\ & \text{Val}_{\text{C2}}^{16,0}(1111111111110110011) = -77 \\ & \text{Val}_{\text{C1}}^{8,0}(10110011) = -76 \\ & \text{Val}_{\text{C1}}^{16,0}(1111111111110110011) = -76 \end{aligned}
```

• Interesează mai mult trecerea la reprezentări mai scurte: încape reprezentarea corectă a rezultatului pe n+m biți?

Mulțimea numerelor reprezentabile

- Submulțime finită a mulțimii numerelor raționale
- $Q_{rep}^{n,m}$, unde $rep \in \{A+S, C_1, C_2\}$
- $Q_{rep}^{n,m} \subset [min; max]$
- $Q_{C2}^{8,0} = \{-128; -127; -126; ... -1; 0; 1; ... 127\}$
- $Q_{C2}^{4,4} = \{-8; -7,9375; \dots -0,0625; 0; 0,0625; \dots 7,9375\}$
- $Q_{A+S}^{n,m} = \{-(2^{n-1}-2^{-m}); -(2^{n-1}-2^{-m+1}); -(2^{n-1}-3\times2^{-m}); \dots -2^{-m}; 0; +2^{-m}; \dots (2^{n-1}-2^{-m})\}$
- $\mathbf{Q}_{rep}^{\mathbf{n},\mathbf{m}} \subset \mathbf{Q}_{rep}^{\mathbf{n}+\mathbf{k},\mathbf{m}}, k=1,2,...$

Importanța reprezentării în complement față de 2

- Cel mai simplu circuit de adunare a două reprezentări: sumator complet la fiecare rang și ignorarea transportului de la rangul cel mai semnificativ
 - **Temă**: adunarea în C₁ implică o operație suplimentară
- Testare simplă a depășirilor
- Un număr în plus reprezentat pe aceeași lungime (reprezentare neredundantă)

Operații în C₂

- Vom prezenta pe scurt doar proprietăți ale adunării și scăderii (suma algebrică) în C₂
- Termenii sumei și rezultatul se reprezintă pe același număr de biți
 - Uneori această restricție cauzează depășiri
- Înmulțirea și împărțirea ar trebui să aibă, pentru reprezentarea rezultatului, o lungime dublă față de lungimea comună a operanzilor
 - Aceeași definiție a depășirii

Depășiri

- Fie *rep* o reprezentare şi *op* o operație cu numere. Fie a, $b \in Q_{rep}^{n,m}$
- Spunem că operația *op* aplicată *numerelor* a și b produce depășire dacă:

- Este una din situațiile repr(n1) op repr(n2) ≠ repr (n1 op n2)
- Anume, eroare la partea întreagă
- Depășire înseamnă rezultat eronat
- Nu se poate produce depășire la partea fracționară
 - ci doar aproximare (rezultat aproximativ, nu eronat)

Depăşire - exemplul 1

• În reprezentarea C_2 , cu n = 4, m = 0:

$$11111 + 11111 = 111110 \rightarrow 11110$$

» Se "pierde" o cifră (rezultatul nu "încape" pe 4 biți)

$$val_{C2}^{4,0}(1111) = -1$$

$$(-1) + (-1) = -2$$

$$val_{C2}^{4,0}(1110) = -2$$

- » Rezultat corect, deci nu se produce depășire
- » Testarea depășirii cu definiția:

»
$$Q_{C2}^{4,0} \subset [-8; 7]$$
 $-1 \in Q_{C2}^{4,0}$ $-2 \in [-8; 7]$

$$-1 \in Q_{C2}^{4,0}$$

$$-2 \in [-8; 7]$$

» Calculatorul nu poate însă testa definiția, întrucât "știe" reprezentările, nu numerele reprezentate

Depășire - exemplul 2

• În reprezentarea C_2 , cu n = 4, m = 0:

$$0111 + 0111 = 1110$$

» Nu se "pierde" nici o cifră

$$val_{C2}^{4,0}(0111) = 7$$

$$7 + 7 = 14$$

$$val_{C2}^{4,0}(1110) = -2$$

- » Rezultat eronat, deci se produce depășire
- » Testarea depășirii cu definiția:

»
$$Q_{C2}^{4,0} \subset [-8; 7]$$
 $7 \in Q_{C2}^{4,0}$ $14 \notin [-8; 7]$

$$7 \in Q_{C2}^{4,0}$$

» Calculatorul nu poate însă testa definiția, întrucât nu "știe" numerele reprezentate

Depășirea la adunare în C₂

- De fapt, cifra de transport de la rangul cel mai semnificativ (fie 0, fie 1) se pierde întotdeauna din rezultat
 - Dar se reține în indicatorul C (transport general)
- Trebuie găsită o condiție *asupra* reprezentărilor care, testată, să semnaleze depășirea
 - Fără a folosi definiția numerele nu sunt disponibile
 - Testarea va fi făcută de un circuit atașat sumatorului

Condiția de depășire

- Un alt mod de a vedea depăşirea la adunare:
 - Depăşire se produce numai atunci când ambii operanzi au acelaşi semn, iar reprezentarea rezultatului indică semn opus.

• Temă:

- Nu este posibil ca definiția depășirii (cu numere) să fie satisfăcută când numerele au semn opus.
- Studiul adunării reprezentărilor pentru cazurile: ambele numere pozitive, ambele numere negative. Concluzie.

Rezultate asupra sumei algebrice în C_2

• Teorema 1.

Dacă a, $b \in Q_{C2}^{n,m}$, atunci $a \pm b \in Q_{C2}^{n+1,m}$

• Lema 2.

Dacă

$$a=Val_{C2}^{\quad n+1,m}(\alpha_n\alpha_{n-1}....\alpha_1\alpha_0\alpha_{-1}....\alpha_m), \ cu\ \alpha_n=\alpha_{n-1}$$
 atunci

$$a = Val_{C2}^{n,m}(\alpha_{n-1}\alpha_{n-2}....\alpha_1\alpha_0\alpha_{-1}....\alpha_{-m})$$

Rezultate asupra sumei algebrice în C₂

• **Definiție.** Date reprezentările α și β,

$$\begin{split} \alpha &= \alpha_{n\text{-}1}....\alpha_{1}\alpha_{0}\alpha_{-1}....\alpha_{-m} \quad \text{i} \\ \beta &= \beta_{n\text{-}1}....\beta_{1}\beta_{0}\beta_{-1}.....\beta_{-m} \quad (\alpha_{i} \,, \beta_{i} \in \, \{0,1\}), \\ \text{suma lor formală} \, \gamma &= \alpha + \beta \, \text{este} \\ \gamma &= \gamma_{n} \, \gamma_{n\text{-}1} \, ... \gamma_{1}\gamma_{0} \, \gamma_{-1}... \, \gamma_{-m} \,, \, \text{unde} \\ \sum_{i=-m}^{n} (\gamma_{i} \times 2^{i}) &= \sum_{i=-m}^{n\text{-}1} (\, (\alpha_{i} + \beta_{i}) \times 2^{i} \,) \end{split}$$

• Teorema 3. Dacă suma algebrică a numerelor reprezentate de α și β nu produce depășire, atunci reprezentarea rezultatului este

$$\gamma_{n-1} \dots \gamma_1 \gamma_0 \gamma_{-1} \dots \gamma_{-m}$$

- Consecință: sumatorul serial efectuează adunări corecte
 - semnul se adună ca oricare altă cifră

Testarea depășirii

- Teorema 4.
- Suma algebrică a numerelor reprezentate de α și β nu produce depășire dacă cifrele transport C_{n-1} și C_n coincid.
 - 1111 + 1111 : cifrele-transport C₃ și C₄ sunt identice (egale cu 1)
 - 0111 + 0111 : cifrele-transport C₃ și C₄ diferă (prima este 1, a doua este 0)
- Consecință: testarea depășirii în UAL prin adăugarea la sumatorul serial a unei porți NXOR
 - în care intră cifrele-transport C_{n-1} și C_n
 - şi din care iese bitul-flag **O** (Overflow)
 - cifra-transport C_n poziționează și bitul-flag **C** (carry)

IV.4.8.

Reprezentarea numerelor reale: aritmetica în virgulă mobilă

Reprezentarea în virgulă mobilă

- Reprezentările în virgulă fixă nu sunt potrivite pentru numere reale
- Dualitatea magnitudine / precizie
 - lungimea n+m fixată
 - creşterea magnitudinii înrăutățește precizia și reciproc
- Virgulă mobilă: un număr se reprezintă printr-o pereche de reprezentări în virgulă fixă
 - permițând reprezentarea simultană de numere cu magnitudini şi precizii diferite

Notația științifică; normalizare

- Exemple
 - 7.015791043..._{zece}
 - » scriere pozițională
 - $55312.1784_{\text{zece}} \times 10^{-105}$
 - » ar necesita 110 cifre în scriere pozițională, doar 14 aici.
 - $0.00000083_{\text{zece}} \times 10^{-4}$
 - » Se poate scrie și eliminând zerourile semnificative
 - Numeroase scrieri posibile pentru acelaşi număr
- Notația științifică:
 - o singură cifră la stânga virgulei
 - $-0.031056_{\text{zece}} \times 10^{-7}$
 - încă numeroase scrieri posibile pentru același număr

»
$$m_1 \times B^{e1} = m_2 \times B^{e1+k}$$
, unde $m_2 = m_1 / B^{-k}$, pt. oricare $k \in \mathbf{Z}$.

- Scriere normalizată: reprezentare în notație științifică fără prefix de zerouri semnificative
 - $6.15_{\text{zece}} \times 10^{-75}$
 - » pozițional → 78 de cifre semnificative, dintre care 75 zerouri
 - unică pentru un număr dat

Notația științifică în binar

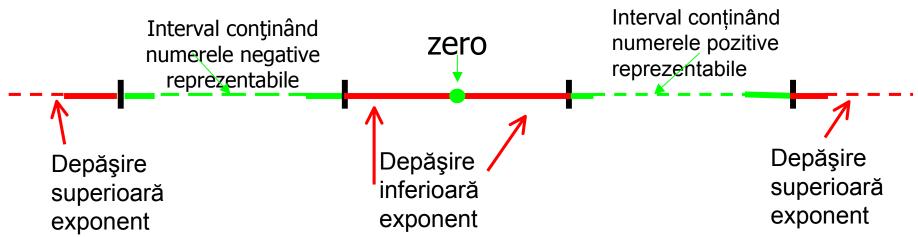
- $1.101_{\text{doi}} \times 2^2$ • 6.5_{zece}
- $1.xxx...x_{doi} \times 2^{yyy}$
 - în binar, doar numărul 0 nu conține nici o cifră 1
 - definire specială a reprezentării lui 0
 - pentru oricare alt număr reprezentabil, cel mai semnificativ 1 trebuie să devină singura cifră de la partea întreagă
 - ceea ce, în general, alterează exponentul lui 2

Reprezentări în virgulă mobilă

- Semnul (S): 0 sau 1
 - 1 hit
- Partea fracționară (f); mantisa este 1+f
 - mantisa are 1+23 (sau 1+52) biţi
- Caracteristica (C)
 - k=8 sau k=11 biţi

$$exces = 2^{k-1} - 1$$

- C = exponent + exces
- $x = (+/-) 1.f \times B^{C-exces}$
- Primul 1 şi baza 2 se subînţeleg/nu se reprezintă
 - O figură similară pentru numerele reprezentabile în virgulă fixă ar indica un singur interval conținând numere reprezentabile, simetric față de 0 și cu cele două capete aflate fiecare într-unul din intervalele figurate aici cu verde.

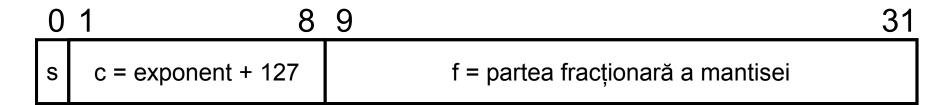

Standardizare

- Esențială pentru portabilitate și pentru atașarea unei semantici generale a reprezentării în virgulă mobilă.
- Proces început în 1977, încheiat parțial în 1985.
- W. Kahan (University of Toronto).
- Prima implementare comercială a standardului IEEE (pe atunci, în curs de elaborare): 1981 Intel 8087.

Standardul IEEE 754 / 1985

• Precizie simplă: *float* în C/C++ (32 biți)

Margini în baza 10: $1.2 \times 10^{-38} \rightarrow 3.4 \times 10^{-38}$

Interesează nu doar structura reprezentării, ci mai ales *operațiile* ce se pot efectua cu reprezentări.

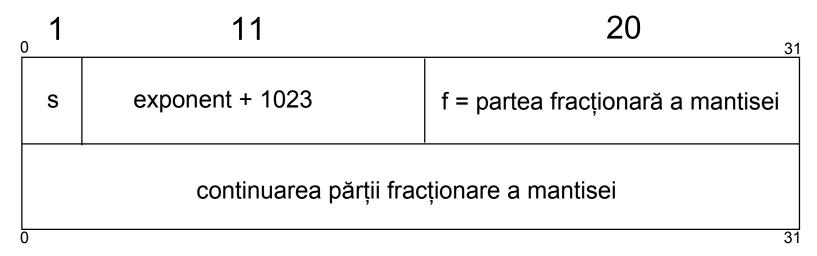
Exemple:

Compararea: reprezentarea în XS are avantajul inducerii ordinii naturale pe mulțimea reprezentării exponenților

Înmulțirea: adunarea exponenților la înmulțire – cu scăderea excesului

Precizie dublă

• Precizie dublă: double în C/C++ (64 biți)

Margini în baza 10: $1.7 \times 10^{-308} \rightarrow 1.7 \times 10^{308}$

Față de precizia simplă:

- Creşte intervalul pentru exponent
- La exponent egal, creşte acuratețea (precizia) reprezentării datorită lungimii mai mari a părții fracționare a mantisei

Două reprezentări în virgulă fixă = o reprezentare în virgulă mobilă

- Mantisa: reprezentare *modul și semn* (A+S) a coeficientului puterii bazei
- Caracteristica: reprezentare *în exces* a exponentului

- Există deci o valoare minimă e_{min} și una maximă e_{max} pentru exponent
 - de unde structura mulțimii numerelor reprezentabile
- Ordinea din reprezentare (S C f) facilitează compararea reprezentărilor
 - ordinea numerelor reprezentate coincide astfel cu ordinea lexicografică a reprezentărilor

Reprezentări în norma IEEE 754

	Precizie simplă	Precizie dublă
Biţi "precizie"	24	53
Exponent maxim	128 (pentru numere: 127)	1024 (pentru numere: 1023)
Exponent minim	-127 -1023 (pentru numere normalizate: -126) -1023 normalizate: -102	
Exces (exponent)	127	1023

Un exemplu

- Cum se reprezintă numărul -7 în virgulă mobilă simplă precizie (IEEE 754)?
- 1. Semnul: minus, deci 1
- 2. Trecere în baza 2: $7_{\text{zece}} = 111_{\text{doi}}$
- 3. Normalizare: $111_{doi} = 1.11_{doi} \times 2^{2}_{zece}$
- 4. Calculul caracteristicii (pe 8 biți) : $(2 + 127)_{zece} = 129_{zece} = 10000001_{doi}$
- 5. Reprezentarea:

Încă un exemplu

- Cum se scrie pozițional în baza zece numărul reprezentat în simplă precizie IEEE 754 prin C1F00000 hexazecimal?
- 2. Semn: 1, deci (număr negativ)
- 3. Caracteristica: $10000011_{doi} = 131_{zece}$
- 4. Exponentul: 131 127 = 4
- 5. Mantisa: $(1+0,111)_{doi} = 1,111_{doi}$
- **6.** Valoarea: $-1,111 \times 2^4 = -111110_{\text{doi}} = -30_{\text{zece}}$

Aritmetica extinsă (principii)

- Aritmetica reală uzuală
 - proiectată pe mulțimea numerelor reale reprezentabile
 - cu operațiile uzuale
- La care se adaugă:
 - reprezentare pentru ∞ și reguli elementare de calcul cu acesta (a / ∞ , ∞ + ∞)
 - reprezentări pentru rezultatul operațiilor nedefinite (NaN) și reguli de propagare a acestuia (NaN op x = NaN)

Aritmetica extinsă - exemplu

- Calculul lui arccos cu formula:
 arccos (x) = 2 arctan (sqrt ((1-x) / (1+x)))
- arccos(-1) = ?
- $1+x \rightarrow 0 \Rightarrow 2/(1+x) \rightarrow \infty \Rightarrow$ arctan((1-x)/(1+x)) $\rightarrow \pi/2$
- Aceste relații fac parte din aritmetica în virgulă mobilă IEEE 754
- Rezultat corect: $arccos(-1) = \pi$

Tipuri de valori în virgulă mobilă

• În fiecare caz de mai jos, S este +1 sau -1 după cum bitul semn este 0 sau 1

Tip valoare	e	f	Valoare
normalizată	e _{min} <e<e<sub>max</e<e<sub>	f oarecare	$(-1)^s \times 1.f \times 2^e$
denormalizată	$e = e_{min}$	f ≠ 0	$(-1)^s \times 0.f \times 2^e$
zero	e = 0	f = 0	S 0
infinit	$e = e_{max}$	f = 0	S ∞
NaN	$e = e_{max}$	f ≠ 0	NaN

Depășiri

- Depășire inferioară: în forma normalizată a numărului, exponentul negativ nu poate fi reprezentat în câmpul caracteristicii
 - numărul va fi considerat 0
- Depășire superioară: în forma normalizată a numărului, exponentul pozitiv este prea mare pentru a putea fi reprezentat în câmpul caracteristicii
 - numărul va fi considerat ±∞

Reprezentări denormalizate

- număr mai mic în modul decât cea mai mică reprezentare normalizată
 - se renunță la normalizare
 - mantisa va fi 0.f, în loc de 1.f
 - iar exponentul va avea valoarea minimă
 - -127 pentru simplă precizie
 - -1023 pentru dublă precizie
 - astfel se pot reprezenta numere mai mici

Aritmetica în virgulă mobilă

- În general: fie $x = x_m \times 2^{xe}$ şi $y = y_m \times 2^{ye}$
 - Relațiile de mai jos se referă la notația științifică, nu la reprezentarea în standard IEEE
 - » x_m și y_m sunt mantisele, iar xe și ye exponenții (nu caracteristicile)
 - $x + y = (x_m \times 2^{xe-ye} + y_m) \times 2^{ye}$, dacă $xe \le ye$
 - $x y = (x_m \times 2^{xe-ye} y_m) \times 2^{ye}$, dacă $xe \le ye$
 - $\mathbf{x} \times \mathbf{y} = (\mathbf{x}_{\mathsf{m}} \times \mathbf{y}_{\mathsf{m}}) \times 2^{\mathsf{xe} + \mathsf{ye}}$
 - $x : y = (x_m : y_m) \times 2^{xe-ye}$
- Operațiile sunt însă mai complicate decât o arată formulele

Adunarea în virgulă mobilă

- 1. Se *compară exponenții* termenilor adunării
 - dacă aceștia sunt diferiți, atunci partea fracționară a numărului mai mic se deplasează spre dreapta (denormalizare!) până când exponentul său devine egal cu exponentul mai mare
 - evident, unitatea hardware care face calculele operează în interior cu mai mulți biți decât reprezentarea standard
- 2. Se adună mantisele
 - aici se decide și **semnul** sumei
 - adunarea mantiselor se efectuează în complement față de 2
 - deci pentru numere negative, se face complementarea corespunzătoare, iar rezultatul dacă este negativ se complementează pentru a reveni la A+S
- 3. Dacă este nevoie, se normalizează suma
 - fie decalând rezultatul spre dreapta şi incrementând exponentul, fie decalând spre stânga şi decrementând exponentul
- 4. Dacă se poduce depăşire → excepție → stop
- 5. Rotunjește mantisa la numărul permis de biți
 - dacă astfel s-a produs denormalizare, reia de la 3

Temă

• Să se urmărească paşii adunării în virgulă mobilă pentru reprezentările numerelor scrise în baza zece ca 0,75 și -0,375.

Se va considera că semnul, exponentul și mantisa sunt obtinute ca pentru IEEE 754

mantisa sunt obținute ca pentru IEEE 754, dar se reprezintă pe 1 bit, 8 biți, respectiv 4 biți.

Înmulțirea în virgulă mobilă

- 1. Se calculează exponentul rezultatului adunând exponenții celor doi factori
 - se adună caracteristicile și se scade excesul
- 2. Se înmulțesc mantisele
- 3. Se normalizează rezultatul
 - dacă se produce depăşire → excepție → stop
- 4. Se fac rotunjirile necesare
 - dacă se produce denormalizare, reia de la 3
- 5. Se determină semnul rezultatului

Temă

• Să se urmărească paşii înmulțirii în virgulă mobilă pentru reprezentările numerelor scrise în baza zece ca 0,75 şi 0,375.

Reprezentările sunt cele din standardul IEEE 754.

Capitolul al V-lea

ARHITECTURA ŞI ORGANIZAREA CALCULATORULUI

V.1. CALCULATOARE VON NEUMANN

Calculatoare von Neumann

- program memorat
 - memorie infinită (ideal), timp de acces egal
 - realizată practic prin ierarhii de memorie
- la execuție, după o instrucțiune i urmează
 - instrucțiunea memorată imediat după ea (regula)
 - eventual instrucțiunea indicată de i (dacă i este instrucțiune de control)
- adresa instrucțiunii următoare se află într-un registru – PC
- în fiecare moment, o singură instrucțiune este încărcată pentru execuție

Calculatoare von Neumann

• Anterior:

- conceptul de automatizare a operațiilor luate separat (Pascal, Leibniz)
- conceptul de program exterior (Babbage)
- conceptul de calcul ramificat / control

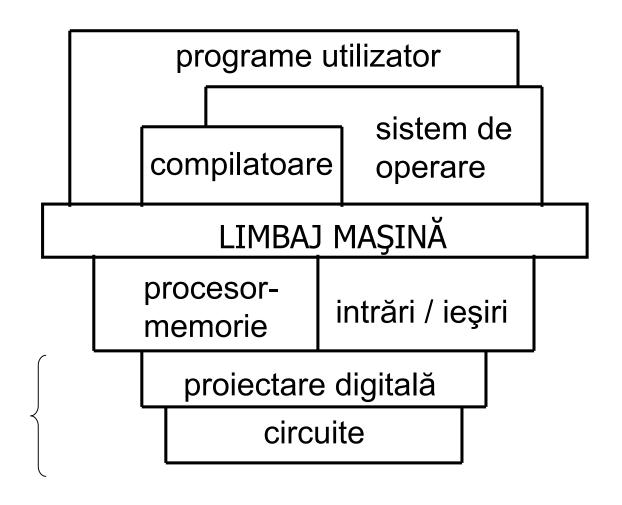
• Conceptul de program memorat

- John von Neumann et al (1946)
- concept arhitectural fundamental procesoarele moderne

Calculatoare von Neumann

- Programul și datele stocate în (aceeași) memorie
 - ideal: infinită, omogenă (locații la fel de rapid accesabile)
 - practic: o ierarhie de memorii, fiecare fiind omogenă
- Program counter (PC) indică locul din memorie al instrucțiunii de executat
 - conținutul PC este actualizat la execuția fiecărei instrucțiuni
 - o dată sau de două ori
- Instrucțiunile programului sunt aduse pe rând din locații de memorie în procesor
 - regula: locații succesive → incrementare PC
 - excepția: instrucțiuni de salt
 - ordine fizică și ordine logică

Arhitectura unui sistem de calcul

Componentele hardware ale unui calculator

Procesor Intrări (Input) **Control** Memorie Calea de date Ieşiri (Output)

Organizarea unui calculator

